

За даними науковців з Вищої технічної школи Цюріха з проаналізованих 43 тисяч транснаціональних корпорацій світу 147 ТНК контролюють 40% всього світового доходу [2]. Більшість з цих підприємств працюють не у системі виробництва, а у фінансовій системі. Саме ці корпорації, як глобальні підприємства, мають вирішальний вплив на світову економіку, диктують умови ведення бізнесу по всьому світі, визначають напрям світового глобалізаційного процесу.

Список використаної літератури:

1. Амеліна І.В., Попова Т.В., Владимиров С.В. Міжнародні економічні відносини [Електронний ресурс]: навч. посібн. // І.В. Амеліна, Т.В. Попова, С.В. Владимиров. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1640011653399/ekonomika/mizhнародni_korporatsiyi_svitovomu_gospodarstvi.

2. 50 корпорацій, що керують світом [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://www.unian.ua/world/558686-50-korporatsiy-yaki-keruyut-svitom-spisok>.

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

Шацька З. Я., канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри бізнес-економіки
Добродняк Т. С., магістрант
Київський національний університет технологій та дизайну

У сучасних умовах ефективного функціонування і сталий економічний розвиток вітчизняних підприємств багато в чому залежить від ступеню забезпечення їх економічної безпеки. Під економічною безпекою підприємства розуміють захищеність його діяльності від негативних впливів зовнішнього середовища, спроможність швидко усунути різноманітні загрози або пристосуватися до них, якщо вони не мають суттєвого впливу на фінансові результати діяльності.

Забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства потребує розробки відповідної стратегії. Стратегія фінансово-економічної безпеки – це розроблення довгострокового плану для забезпечення реалізації мети, завдань та досягнення цілей підприємства, зокрема забезпечення фінансової та економічної безпеки, а також планування розподілу ресурсів в умовах постійної нестабільності зовнішнього середовища та адаптації до нього, для захисту цього підприємства від впливу загроз, ризиків і досягнення нормального та безпечного його функціонування [4]. Стратегія фінансово-економічної безпеки, як складова корпоративної стратегії, конкретизує напрямок і перспективи більш передбачуваного та захищеного розвитку підприємства, що, у свою чергу, є основою гарантування стабільності його функціонування.

Дослідники пропонують три типи стратегії фінансово-економічної безпеки, які відрізняються за своїм змістом. Перший тип – стратегія, яка пов'язана з необхідністю раптово реагувати на реальні загрози, що виникли у виробничій діяльності. Другий тип – стратегія, орієнтована на прогнозування, своєчасне виявлення небезпек і загроз, цілеспрямоване дослідження ситуації, як всередині підприємства, так і в навколишньому середовищі. Третій тип – стратегія безпеки, спрямована на відшкодування (відновлення або компенсацію) завданого збитку [1].

Як зазначає Доценко Д.В., у системі забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства виділяють:

1. Генеральну стратегію економічної безпеки (виражається через загальну концепцію системи забезпечення економічної безпеки підприємства).

2. Спеціальну стратегію (застосовується залежно від стадії господарської діяльності).

3. Функціональну стратегію (реалізується через регулярну, безперервну роботу всіх підрозділів підприємства з перевірки контрагентів, аналізу фінансових-економічних операцій, експертизі документів, виконанню правил роботи з конфіденційною інформацією, тощо; при цьому служба безпеки грає роль контролера);

4. Стратегію реактивних заходів (застосовується у разі виникнення або реального здійснення будь-яких загроз економічній безпеці підприємства; заснована на застосуванні ситуативного підходу і обліку всіх зовнішніх і внутрішніх чинників, реалізується службою безпеки через систему заходів, специфічних для даної ситуації) [2].

П. Кравчук пропонує використовувати підхід, згідно з яким для забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства слід користуватися трьома стратегіями: договірною, матричною, комплексною[3].

Головними критеріями диференціації стратегічних підходів до управління фінансово-економічною безпекою підприємства відносять: стан фінансово-економічної безпеки суб'єкта господарювання на момент розробки (коригування) стратегій; фінансові можливості підприємства щодо політики безпеки.

Стратегія фінансово-економічної безпеки підприємства має бути безпосередньо пов'язана з корпоративною та фінансовою стратегією підприємства. Функціональними стратегіями для забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства є стратегії:

забезпечення росту прибутковості власного капіталу; формування фінансово-економічних ресурсів; фінансово-економічної стабільності; безпеки інвестиційної діяльності; нейтралізації фінансово-економічних ризиків; безпеки інноваційної діяльності; захисту його конкурентної позиції; антикризова стратегія [4].

Розробляючи стратегію фінансово-економічної безпеки, слід враховувати динаміку макро-економічних процесів, тенденцій розвитку вітчизняних фінансових ринків, можливостей диверсифікації діяльності

підприємства та інші чинники. Отже, стратегія фінансово-економічної безпеки передбачає визначення довгострокових цілей фінансової діяльності та вибір найефективніших способів їх досягнення. Цілі цієї стратегії мають підпорядковуватися корпоративній стратегії та спрямовуватися на максимізацію прибутку та ринкової вартості підприємства.

Список використаної літератури:

1. Череп О. Г. Управління фінансово-економічною безпекою підприємств України // Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки. – 2012. – № 3(61). – С. 328-330.

2. Доценко Д. В. Экономическая безопасность: методологические аспекты и составляющие // Аудит и финансовый анализ. – 2009. – №4. – С. 415-427.

3. Кравчук П. Я. Формування системи корпоративної безпеки : дис... канд. екон. наук: 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами» / Павло Ярославович Кравчук; [Терноп. держ. екон. ун-т]. – Тернопіль, 2006.–232 с.

4. Мойсеєнко І. П., Марченко О. М. Управління фінансово-економічною безпекою підприємства: навч. посібник. / І. П. Мойсеєнко, О. М. Марченко.– Львів, 2011. –380 с.

УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ В ЄС

Шацька З. Я., канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри бізнес-економіки
Ганзюк Т. С., магістрант
Київський національний університет технологій та дизайну

В сучасних умовах вітчизняні підприємства повинні швидко адаптуватися до інтеграційних процесів, що потребує знання економічних законів розвитку, врахування чинників невизначеності та нестабільності зовнішнього середовища, пошуку шляхів виживання та розвитку в нових конкурентних умовах. Зазначені процеси порушують нормальне функціонування підприємства, одночасно стаючи не тільки факторами подальшого розвитку, а й джерелами загрози. Все це впливає на економічну безпеку окремого підприємства.

Під економічною безпекою підприємства розуміють такий стан господарюючого суб'єкта, при якому він при найбільш ефективному використанні наявних ресурсів досягає запобігання, послаблення або захисту від існуючих небезпек та загроз або інших непередбачуваних обставин і в основному досягає цілей бізнесу в умовах конкуренції та господарського ризику.

Головною метою управління економічною безпекою вітчизняних підприємств в умовах інтеграції в ЄС є забезпечення стабільного